

[Socialministeren]

lerne i boliglovgivningen, der hører under Boligministeriets område.

Det er således den enkelte socialforvaltning, der i givet fald skal gribe ind, og jeg agter på denne baggrund ikke at foretage videre.

Spm. nr. S 102

Til *arbejdsministeren* (24/10 88) af:

Søren B. Jørgensen (S):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, om han har nedlagt forbud mod, at de lokale AF-sekretariater gennemfører konsekvensberegninger og analyser over de administrative krav, der knytter sig til arbejdstilbudslovens nye indhold og funktion?«

Begrundelse

Det vil være overordentlig urovækkende, hvis ministeren i bekræftende fald forsinker den forberedelse af arbejdstilbudslovens funktion, som er så utrolig vigtig. Der er tale om nye opgaver, arbejdsformidlingen skal påtage sig – og om en omfattende nødvendig planlægningsindsats og koordination i forhold til de lokale uddannelsesmæssige kræfter. Det haster derfor med at komme i gang så snart som overhovedet muligt.

Derfor bør ministeren iværksætte de administrative forberedelser så hurtigt som muligt.

Svar (2/11 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan naturligvis afkræfte det stillede spørgsmål, men sige, at jeg har en række synspunkter omkring den administrative opfølgning af revisionen af arbejdstilbudsloven.

Forliget mellem regeringen og Socialdemokratiet om en forstærket indsats mod langvarig ledighed indebærer, at arbejdsformidlingen på en række områder må omlægge og justere den hidtidige indsats i relation til de ledige.

Jeg er derfor helt enig med spørgeren i, at arbejdet med at forberede lovrevisionen er utrolig vigtigt.

Derfor har jeg også for længst bedt mit system sætte forberedelserne i gang. Efter min opfattelse skal den administrative opfølgning af forliget koncentreret om en afklaring af, hvordan arbejdsformidlingen løser sine opgaver, herunder samarbejdet med øvrige lokale

institutioner, frem for at anvende tid på at foretage beregninger af ressourceforbrug m.v. på et tidspunkt, hvor mange detaljer i den administrative gennemførelse endnu ikke er fastlagt.

På arbejdsformidlingsområdet som på andre områder af den offentlige administration sker der en stadig tilpasning af opgaverne. Denne tilpasning kan naturligvis starte i arbejdsformidlingen selv, men den kan også starte ved, at Folketinget beslutter sig til, at en opgave skal løses på en anden måde. Sådanne opstillinger og tilpasninger er en naturlig del af enhver offentlig administration og bør naturligvis indgå i den almindelige prioritering, der løbende bør finde sted. Hvis ændringer i de offentlige opgaver altid betyder udvidelse af de offentlige udgifter og udvidelse af antal ansatte, vil det ikke være muligt at fastholde en ansvarlig offentlig udgiftspolitik.

I den konkrete sag har jeg skønnet, at de ændringer, der ligger i arbejdstilbudsloven, er en del af det samlede grundlag, arbejdsformidlingen har, når der skal tages stilling til, hvorledes arbejdsformidlingens FFL-89-ressourcer skal fordeles på opgaverne.

Spm. nr. S 103

Til *miljøministeren* (25/10 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om forhandlingerne om en global konvention vedrørende grænseoverskridende transport af farligt affald under UNEP, og kan ministeren oplyse, om den danske og nordiske forhandlingslinje vil være at stå fast på, at industrilande får forbud mod at eksportere affald til udviklingslande?«

Begrundelse

Af Nordisk Ministerråds forslag til et nordisk miljøprogram (5. oktober 1988) fremgår det (side 28), at de »nordiska länderna skal arbeta för internationella avtal som reglerar export av miljöfarligt avfall«, og at de »nordiska länderna bör verka för att miljöfarligt avfall i första hand tas omhand i det egna landet.«

Forslaget skal behandles på den ekstraordinære session i Helsingør den 16. november 1988.

Fra den 7. november 1988 skal UNEP's arbejdsgruppe vedrørende en konvention om grænseoverskridende transport af miljøfarligt